

Tuổi Thơ Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam

Hồ chí Minh nói:

*"Trẻ em như búp trên cành
Biết ăn ngủ, biết học hành là ngoan"*

Nhưng ngày nay, đâu đâu cũng thấy các em nhỏ lang thang, mưu sinh cực nhọc đánh mất tuổi thơ. Phải chăng các em bây giờ phải biết lang bạt, mưu sinh và chịu cả những nhục hình mới là cháu ngoan bác Hồ!? Thiết nghĩ, một xã hội có tiến bộ hay thụt lùi chỉ cần nhìn vào đời sống của trẻ em cũng đủ nói được thật nhiều điều! Không có tuổi thơ như bao em nhỏ khác, những đứa trẻ làm nghề bán vé số, nhặt ve chai hay kéo xe thuê ở chợ nông sản Thủ Đức không có bất kỳ một ngày nghỉ nào.

Tuổi Thơ Đêm Trắng?

Khoảng từ 11h khuya, khi thành phố đã chìm trong giấc ngủ sau một ngày làm việc mệt nhọc, thì chợ đầu mối nông sản Thủ Đức (TP. HCM) bắt đầu trở nên nhộn nhịp. Tiếng còi xe tải, tiếng xe kéo, tiếng người nói làm sôi động cả khu vực. Xen lẫn những âm thanh hỗn tạp, những người buôn bán, những người làm nghề kéo rau thuê thấp thoáng bóng dáng của những em nhỏ cũng đang thức thâu đêm mưu sinh cùng chợ.

Em bé chen giữa dòng người tìm kiếm sự mưu sinh.

Chiếc đồng hồ điện tử trước cổng chợ đã nhảy sang một ngày mới, cũng là ngày nghỉ lễ mà nhiều người mong đợi. Nhưng người mong đợi nhiều nhất là những em nhỏ. Ngày mai các em sẽ không phải đến trường, sẽ được ngủ nướng, được đi chơi cùng bố mẹ, bạn bè; cả gia đình được quây quần bên nhau.

Nhưng những đứa trẻ ở chợ đêm nông sản Thủ Đức không có những ngày như vậy. Với các em ngày lễ cũng giống như bao ngày bình thường khác, vẫn chân trần, vẫn xấp vé số hay một cái bì trên tay lượn khắp chợ cho tới sáng để mưu sinh.

"Nghỉ một ngày là không có tiền. Mà không có tiền thì không có gì để ăn" - Khương (7 tuổi) làm nghề nhặt ve chai ở chợ nói. Vác trên vai cái bì to hơn người, nhưng bước chân của Khương rất nhanh nhẹn. Thân hình nhỏ thó của em chen giữa những người bốc vác, những chiếc xe tải càng trở nên nhỏ bé biết bao. Chỉ cần thấy mảnh giấy vụn từ các thùng hàng rơi ra là em liền nhặt bỏ vào bì.

Còn rất nhiều em nhỏ từ 6 tuổi - 12 tuổi thức đêm trắng để kiếm đồ mưu sinh. Với những đứa trẻ ở đây, ngày nào cũng là một cuộc chiến mưu sinh thầm lặng trong bóng đêm. Các em không có được sự nâng niu, bao bọc của cha mẹ, không có những giấc ngủ bình thường như bao đứa trẻ khác.

Tương lai các em sẽ về đâu?

Ly (8 tuổi) bán vé số, cùng chị (9 tuổi) nhặt ve chai ở làng đại học Thủ Đức, TPHCM

Em trai này nhặt được một số chai, em đang đổ nước thừa trong chai nước để lấy vỏ.

Một bé gái này cũng nhặt được một bao chai nhựa

Còn gia đình em này thì..ba anh em mồ côi cha mẹ, hàng ngày hai anh em lớn phải thay phiên nhau đi nhặt ve chai để mưu sinh. Cường và Ngân đem bao tải đi lang thang khắp các ngõ xóm, người em út Duy Nam ở nhà lo cơm nước cho anh chị. Cứ thế những đứa trẻ thay phiên nhau phân việc mỗi ngày.

"Có những hôm trời trời mưa to, hai anh em phải ở nhà nhìn ra trời mưa thôi, không thể đi nhặt ve chai được. Ngày hôm đó coi như 3 anh em phải ăn cơm trắng và cho một ít xì dầu. Hàng ngày, trời mưa to lắm mới ở nhà, chứ mưa lâm râm thì vẫn phải xách bao đi. 6h sáng bắt đầu đi đến chập tối mới về", Cường cho biết.

Từ khi cha mẹ mất, Duy Cường phải gánh vác trách nhiệm chăm lo cho 2 người em. Cuộc sống thiếu thốn đủ bề, mặc dù các em còn bà ngoại là Trần Thị Lực (70 tuổi), nhưng bà tuổi cao sức yếu nên không giúp gì được. Ở tuổi ăn tuổi lớn, các em phải căng mình mưu sinh,

Bữa cơm của 3 anh em chỉ cơm trắng và canh nhưng để có được bữa ăn như thế, các em đã phải chặt vật mưu sinh. Nhiều khi hàng xóm cho gạo mới có để nấu cơm. "Chỉ cần no cái bụng và cầu mong sao 3 anh em chúng con có được sức khỏe để ráng đi nhặt ve chai kiếm tiền lo cho nhau"

Nguồn: Hoài Hương diễn đàn